

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÐ

Från Riksdagsförvaltningen
2018-06-04
Besvaras senast
2018-06-13 kl. 12.00

Till socialminister Annika Strandhäll (S)

2017/18:1426 Ramadans påverkan på folkhälsan

Den muslimska fastemånaden ramadan har kommit att bli ett alltmer vanligt förekommande inslag i Sverige, däribland i skolans värld. I kommuner som Söderhamn, Vingåker och Eskilstuna har man exempelvis kunnat konstatera en ökad frånvaro bland skolelever under denna tid. Det har även framkommit att flera elever kommit trötta till skolan eller varit för svaga för att klara av skolarbetet, vilket till och med har inneburit att några har svimmat under lektionerna.

I Sverige 2018 tvingas alltså barn och ungdomar att vara utan mat och dryck från det att solen går upp till det att den går ned i en hel månad. Om vi ser till våra allra nordligaste delar av landet innebär en strikt tillämpning av ramadan att mat eller dryck enbart tillåts ett fåtal timmar per dygn. Att tvinga barn och ungdomar att fasta på detta sätt, samtidigt som de måste prestera som vanligt i skolan, kan närmast betraktas som barnmisshandel. Ingen religiös tro, vare sig det är kristendom, islam, hinduism eller judendom, får stå över svensk lag. Barnkonventionen är i detta avseende mycket tydlig, där barnens bästa alltid ska vara i fokus.

Det vore illa nog om det bara var barn som drabbades av detta fenomen, men faktum är att ännu fler kan drabbas eftersom människor som firar ramadan också i många fall är yrkesverksamma. Hur många skulle exempelvis känna sig trygga med att bli opererad av en kirurg eller åka till jobbet med en buss- eller taxichaufför som har inte har på ätit hela dagen?

Självklart måste vi ha religionsfrihet i Sverige, men vi måste samtidigt vara mycket tydliga med att personlig tro aldrig får komma att drabba andra människor negativt. Detta ska gälla överallt för att underlätta för goda resultat i skolans värld och trygga säkerheten på exempelvis en byggarbetsplats.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Annika Strandhäll:

Anser ministern att detta är eller kan bli ett folkhälsoproblem, och avser ministern att i sådana fall vidta några åtgärder?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders